

allerede sagt det —, saa havde han ganske simpelt tjent paa det i Stedet for det modsatte.

Den højtærede Minister sagde, at nogle Spørgsmaal, jeg havde stillet, skulde blive besvaret, rimeligvis i Morgen, dog var der en Ting, som ikke kunde oplyses. Jeg maa sige, at denne Ting, som den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger om, behandlede han med noget for stor Lige-gyldighed, naar han sagde, at han antog, at Spørgsmaalet om Landmandsbankens Negotiation-Kommission for udenlandske Laan vilde blive oplyst i Bankkommissionen. Jeg maa meget anmode den højtærede Minister om at opfatte det Spørgsmaal, som er stillet gennem Finansudvalget, ikke som et Spørgsmaal om, hvorvidt denne Sag maaske vil blive oplyst, men som en Opfordring til ham om at skaffe den oplyst. Naar den højtærede Minister siger, at han ingen Midler har til at skaffe den oplyst, er dette ganske urigtigt, for den højtærede Minister behøver blot at anmode Bankkommissionen om at følge Etatsraad Glückstadts Anvisning: at se efter i Bankens Bøger. Der staar det; det har Glückstadt sagt i Forhørene. Der er altsaa intet andet, der behøver at gøres, men dette bør ogsaa gøres. Jeg forstaar meget vel, at den højtærede Minister ikke har anet noget om dette; det har heller ingen i denne høje Rigsdag anet noget om før; i alle de Aar, jeg har været her i Rigsdagen, og i alle de Aar, den højtærede Finansminister har optaget Laan, har det sikkert været ham ganske ukendt, at hans Tillidsmand modtog en Kommission fra Modparten, noget, som ikke anses for særdeles hensigtsmæssigt i Forretningsforhold og ofte fordømmes alvorligt. Men dette Forhold oplyses altsaa nu, og saa er det dog naturligt, at man kræver det helt belyst: hvad det er, hvilke Laan. Jeg gør opmærksom paa, at Bemærkningen fra Glückstadt gaar ud paa, at saa længe han har været administrerende Direktør, altsaa siden Efteraaret 1910, tror jeg, har han ved alle disse Laan faaet Tilbud om noget saadant, og det er overført til Banken. Det gælder altsaa ikke blot de amerikanske Laan, men det kan være andre, tidligere Statslaan, som den højtærede Minister har optaget, hvis saadanne er optaget ved Glückstadts Hjælp, hvad jeg ikke ved. Det kan være Kommunelaan; et stort Kommunelaan er jo stiftet, hvor der maaske paa samme Maade er ydet en Returnation. Jeg maa derfor bede den højtærede Minister anmode Bankkommissionen

om at undersøge dette og derefter give Meddelelse til Rigsdagen, og det kan sikkert ske endnu, inden Rigsdagen hjemsendes den 25. April. Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Regering opfordrer Rigsdagen i høj Grad til at skynde sig; saa meget mere kan vi nok til Gengæld anmode den højtærede Regering om paa et enkelt Punkt at skynde sig, for at vi kan faa denne Oplysning, inden vi forlader Regeringen, uden at skulle vente paa den, til vi igen kommer sammen i Oktober. Den højtærede Minister sagde, at Spørgsmaalet om andre Oplysninger skulde blive besvaret i Morgen. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister allerede har indhentet Oplysninger om, hvilken Valutafortjeneste Landmandsbanken har haft paa de to amerikanske Laan. Det skulde glæde mig, om han allerede havde gjort det; hvis ikke, maa jeg anmode om, at ogsaa denne Oplysning hurtigst muligt tilvejebringes.

I Spørgsmaalet om de forskellige Forhold vedrørende Ministre har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre. Den højtærede Minister sagde, at Spørgsmaalet om Store Nordiske Telegraf-selskab havde der ikke tidligere været nogen Tvivl om, og den højtærede Minister ved jo ogsaa, at jeg paa et tidligere Tidspunkt ikke har rettet nogen Kritik imod ham for dette Forhold; men jeg har senere vist, at der altsaa for en Finansminister kunde komme den vanskelige Situation eller den kedelige Situation, hvad man vil kalde det, at han staar overfor et Forslag, som vil bringe en betydelig Fordel for et Selskab, hvori han er lønnet Bestyrelsesmedlem. Dette er ubehageligt — jeg brugte den Vending for netop at fritage den højtærede Minister for enhver Mistanke om, at Forholdet skulde spille nogen Rolle for ham. Han har i Finansudvalget sikkert med Rette sagt, at det ikke har gjort det, men Cæsars Hustru skal, for at bruge en gammel Vending, være hævet over enhver Mistanke, og i dette Forhold kan enhver sige sig selv, at det er behageligere for den højtærede Finansminister, naar han kommer i Bestyrelsen for Store Nordiske Telegraf-selskab, at have været velvillig overfor et saadant Ændringsforslag end at have modsat sig det; og naar man er en affabel Mand som den højtærede Finansminister, selskabelig anlagt, ønskende at se glade og milde Ansigter om sig, nu vel, saa er det lettere at give efter. Jeg tror derfor, at det i enhver Henseende har vist sig, at i dette Tilfælde var det ikke heldigt. Det er ikke heldigt, at Finansministeren sidder som